

Моје данашње питање иде на адресу председника владе Ане Брнабић, а у вези са њеним више него контроверзним изјавама у последња два дана, које апсолутно захтевају одговор и разјашњење.

Само бих, пре тога, поставио једно допунско питање министарству пољопривреде у вези са разговором који је министар пољопривреде господин Недимовић имао са представницима асоцијације пољопривредника у вези са ценом горива и да питам да ли је тачно да је том приликом представницима пољопривредника рекао да је не могу да се спусте цене горива пре јесени, јер, наводно, ММФ претходно треба да одобри смањење акциза. Да ли је могуће да се ММФ пита и одлучује чак и када је питању акцизна политика?

Но, главно питање, као што рекох, ипак иде на адресу Ане Брнабић, која је дала две скандалозне изјаве у последња два дана, при чему је у другој само потврдила прву, иако је вероватно имала намеру да је појасни или да се оправда. Она је у уторак за Немачки „Велт“ рекла да би „даље инсистирање да Косово припада Србији онемогућило компромис“. Реч је о бриселским преговорима који се сад у недељу настављају од стране председника Србије Вучића и председника тзв. „Косова“ Хашима Тачија.

И као припрему за те преговоре, госпођа Брнабић пледира на компромис и каже „Косово је било Србија, тачка. Сада морамо наћи компромис. Србија неће признати независно Косово, али када би смо и даље инсистирали да Косово припада Србији, компромис не би био могућ“. То се зове ун _____ апред одустајање од своје основне преговарачке позиције и налагање на политику „дај шта даш“, тако се ни на пијаци не тргује, а камоли да се воде озбиљни међународни разговори.

Што је најгоре, увек постоји могућност да је неко погрешно протумачен, поготово што је то интервју за немачки медиј. Али, нажалост, госпођа Брнабић већ сутра, то јест, јуче, у среду, понавља своју тезу, минимално измењену, и каже „морамо да будемо отворени за компромис, али то значи да се не може ићи ни у један екстрем“. Ја се слажем да је компромис неопходан и да су разговори неопходни. Али шта је овде, у конкретном случају, тај „екстрем“ у који, по нашој премијерци, не треба ићи?

Она каже „морамо да напустимо наша комфорна мишљења о томе да је Косово Србија и да ће Србија признати независност Косова“. Дакле она оно што пише у Уставу, што је у програму владе и над чиме су се она, читава влада и председник заклео _____ и _____ два пута у два дана _____ нази

- она _____ ва неком врстом екстрема и

**”
крајности коју морамо да напустимо
“**

**. Не само што је
то
противно Уставу, већ је и страховито лоше
и контрапродуктивно
као платформа
и став пред
преговоре у које треба ићи.**

А још је погубнији утисак када погледамо шта ради албанска страна у том тренутку. Наиме, и Хашим Тачи и Енвер Хоџај подижу лествицу и кажу да „формирање ЗСО треба да иде у пакету са пријемом Косова у УН“. Хашим Тачи говори о односима две државе и два народа који треба да се нормализују да би они могли да иду према ЕУ и НАТО. Дакле, друга страна максимализује своје захтеве, а ми идемо са позицијом – дај шта даш.

То је још један додатни разлог због ког мислим да је неопходно да се ова скупштина што пре позабави темом КиМ и ових преговора. Данас се одржава већ 8. ванредна седница скупштине у току јуна. Шта је проблем да се наредних дана и недеља организује још једна на тему КиМ и да кажемо јасно једни другима шта мислимо? Немам илузију и не мислим да смо сви истомишљеници, ни са ове опозиционе, ни са оне ваше стране, али мислим да би велика већина морала да буде против ових ставова које председница владе Србије износи и понавља.

(НСПМ)